

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Timofti Vladimir

judecători

Toma Nadejda

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2018, în cauza penală în privința lui

Popa Andrei XXXXX, născut la
XXXXX, domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 08.02.2017 - 02.06.2017;*
2. *Instanța de apel: 13.07.2017 - 20.09.2017,*
Rejudecare: 10.05.2018 - 30.05.2018;
3. *Instanța de recurs: 1) 30.01.2018 - 27.03.2018, dispusă rejudecarea;*
2) 26.09.2018 - 14.11.2018.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 02 iunie 2017, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Popa Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 248 alin.(1) Cod penal la 8 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 85, 87 Cod penal, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată pedeapsa complementară neexecutată prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22.12.2014, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 8 (opt) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an și 12 zile.

Corpurile delictive, inclusiv și autovehiculul de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, cu numerele de înmatriculare XXXXX, cod XXXXX- 1 buc., ridicate în baza procesului - verbal de ridicare din 17.05.2017 în calitate de corpuri delictive și care se află la păstrarea responsabilă în camera de corpuri delictive și parcare specializată a Biroului Vamal Leușeni – au fost supuse confiscării speciale în folosul statului.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, la 17 mai 2016, aproximativ la ora 15.36, Popa Andrei, fiind la volanul unității de transport de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, cu n/î XXXXX și transportând trei pasageri și colete neînsoțite, s-a prezentat în zona de control vamal al postului vamal Leușeni (auto), la intrare în Republica Moldova.

După perfectarea declarațiilor vamale de tip DV-6 de către șofer și pasageri, de către inspectorul vamal împreună cu inspectorii DPF a fost efectuat controlul fizic al autocamionului. În rezultatul controlului fizic al unității de transport, în compartimentul marfar al autocamionului, au fost depistate mai multe cutii în interiorul cărora se aflau obiecte ce nu au fost declarate organului vamal și anume, 15 volane pentru autoturisme model „BMW”, 5 aparate uzate pentru citirea discurilor, 5 LCD display-uri, 5 panouri de comandă, 3 unități de comandă, 4 panouri de informare pentru autoturisme model „BMW” și „Mercedes”. Conform raportului de evaluare nr.2481 din 28.12.2016 al Secției reglementare tarifare și netarifare, valoarea în vamă a mărfurilor menționate depistate constituind suma de 175 330 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului Popa Andrei au fost încadrate în baza art. 27, 248 alin. (1) Cod penal cu indici calificativi: *tentativă de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor prin contrabandă în proporții mari, care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-au produs efectul.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

– instanța de fond eronat a reținut starea de recidivă în privința inculpatului, or, acesta a executat sentința aplicată anterior sub formă de amendă până la stabilirea actualei pedepse, iar pedeapsa complementară neexecutată - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, nu poate avea severitatea și consecințele unei pedepse principale și nici nu poate agrava într-o măsură extremă situația inculpatului;

– prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele atenuante, și anume, recunoașterea integrală a vinei, căința sinceră de cele întâmplate, inculpatul a înțeles caracterul ilicit al faptei sale, astfel, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, este căsătorit și are la întreținere soția și copilul minor, iar unica sursă de existență este salariul inculpatului și prin aplicarea pedepsei cu închisoarea, familiei sale le-a fost încălcat în mod inadmisibil dreptul fundamental la viață și existență, lipsindu-i arbitrar de unica sursă de existență;

– inculpatul a pledat pentru aplicarea pedepsei sub formă de amendă, care ar fi o măsură echitabilă în raport cu gravitatea faptei și consecințele infracțiunii, or, ușurarea pedepsei pentru infracțiunea neconsumată se întemeiază pe faptul că pregătirea și tentativa sunt mai puțin dăunătoare decât infracțiunea consumată, iar instanța de fond a calificat în mod eronat în cuprinsul sentinței, precum că infracțiunea este „gravă”;

– instanța de fond eronat a aplicat măsurile speciale de confiscare a bunurilor sechestrate, or, art. 248 alin. (1) Cod penal nu prevede în calitate de pedeapsă și confiscarea de bunuri, respectiv, interpretarea legii nu poate avea caracter extensiv și urmează a fi aplicat în limitele articolului de acuzare. Mai mult ca atât, că mijlocul de transport a fost supus confiscării, în pofida faptului că acesta nu este proprietate privată a inculpatului, ci a societății în cadrul căreia dânsul activează, și anume a SRL „Denival-Trans”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, apelul declarat de avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului a fost respins, ca nefondat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. Instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Popa Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, 248 alin.(1) Cod penal, făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță, și anume executarea ei reală cu închisoarea, instanța de apel a indicat că aceasta este una echitabilă, la care s-a ținut seama de criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 75 Cod penal și anume, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, astfel pedeapsa este aplicată în limitele de pedeapsă prevăzute de sancțiunea normei penale de care a fost recunoscut vinovat, reduse la jumătate, precum prevede dispoziția art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală.

Totodată, instanța de apel a respins alegația apelantului, precum că instanța de fond eronat nu a reținut circumstanțele atenuante așa ca recunoașterea vinei, căința sinceră și solicitarea judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, notând că aceste circumstanțe au condiționat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală și, respectiv, nu puteau fi reținute și în calitate de circumstanțe atenuante, deoarece instanța de judecată ar fi acordat aceleași situații de drept o dublă valență juridică.

Referitor la celelalte circumstanțe atenuante invocate de apelant, precum că inculpatul a înțeles caracterul ilicit al faptei sale, este căsătorit și are la întreținere soția și copilul minor, iar unica sursă de existență este salariul acestuia, instanța de apel cu referire la prevederile art.76 alin.(2) Cod penal, a reținut că instanța de judecată este în drept, dar nu obligată să rețină drept circumstanțe atenuante și alte circumstanțe neprevăzute la alin.(1) art.76 Cod penal.

Neîntemeiat instanța de apel a apreciat și argumentul apelantului referitor la faptul că eronat s-a reținut starea de recidivă în privința inculpatului, or, pedeapsa complementară neexecutată - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, or,

prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22.12.2014 inculpatului Popa Andrei i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 485 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, pedeapsă care la data comiterii infracțiunii incriminate în prezenta cauză penală nu a fost executată integral, constatându-se existența stării de recidivă simplă.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentul apelantului, precum că inculpatului i-a fost aplicată cea mai aspră pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale de care a fost recunoscut vinovat, pe când aceasta prevede și alte pedepse alternative sub formă de amendă, deoarece din actele cauzei nu s-a stabilit nici un temei de aplicare a unei pedepse sub formă de amendă, fiindcă inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior a fost judecat, i-au fost aplicate pedepse penale sub formă de amendă, dar care nu și-au atins scopul, acesta nu a stat pe calea corijării și a manifestat în continuare un comportament infracțional, astfel că pedeapsa stabilită este proporțională și legală, îndreptată spre restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Lipsit de temei a considerat instanța de apel și afirmațiile părții apărării, precum că sancțiunea normei penale nu prevede în calitate de pedeapsă și confiscarea averii, iar mijlocul de transport supus confiscării nu este proprietate privată a inculpatului.

Sub acest aspect, instanța de apel a notat că potrivit art.46 alin.(4) din Constituția R. Moldova, art.106 Cod penal, art.162 Cod de procedură penală, mărfurile și obiectele care constituie obiectul contrabandei, precum și mijloacele de transport și alte mijloace destinate, folosite pentru transportarea sau tănuirea acestora și recunoscute drept instrumente ale infracțiunii, fiind corpuri delictive, pot fi confiscate în beneficiul statului.

În speță, ca obiect al infracțiunii prevăzute de art.248 Cod penal îl constituie inclusiv bunurile tănuite de la controlul vamal, prin nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei. Automobilul de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, cu n/î XXXXX constituie obiectul care a servit la săvârșirea infracțiunii, fiindcă cu ajutorul acestuia erau transportate bunurile care constituie obiectul infracțiunii incriminate, din care motiv just s-a dispus de instanță confiscarea acestuia în beneficiul statului.

Cu referire la faptul că mijlocul de transport supus confiscării nu este proprietatea privată a inculpatului, instanța a indicat că, mijlocul de transport se afla în posesiunea legală a inculpatului în baza procurii din 18.01.2016, iar careva înscrișuri că automobilul constituie proprietate privată a SRL „Denival-Trans” nu au fost anexate.

6. Împotriva hotărârilor menționate au declarat recursuri ordinare:

- **avocatul Bîrcă L.** în numele inculpatului care, invocând temeiurile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, ori pedeapsă sub formă de amendă, pe motiv că instanțele de fond au ignorat principiile de individualizare a pedepsei, deoarece pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, puteau să se expună și asupra modului de executare a acesteia cu suspendarea condiționată a executării ei; - la stabilirea pedepsei

instanțele nu au luat în considerație că infracțiunea comisă face parte din categoria celor ușoare, de lipsa circumstanțelor agravante, că inculpatul și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise și a înțeles caracterul ilicit al faptelor sale, este căsătorit, are la întreținere soția și un copil minor; - mijlocul de transport incorect a fost dispus confiscării, pe când acesta nu este proprietatea privată a inculpatului, fapt probat prin înscrisurile anexate la cauza penală; - instanțele la individualizarea pedepsei nu au ținut cont de Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de Miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate;

- **avocatul Cucu M.** în numele inculpatului, care a solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, invocând aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 martie 2017 au fost admise recursurile declarate, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, în partea stabilirii pedepsei lui Popa Andrei în baza art. 27, 248 alin.(1) Cod penal, tipului de penitenciar și confiscării speciale a automobilului de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, cu n/î XXXXX, și s-a dispus rejudecarea cauzei în această parte în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărârii atacate au fost menținute.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că instanța de apel a ignorat prevederile legale prevăzute de art. 414 alin.(1) și art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și în această ordine de idei, analizând materialele cauzei, a menționat următoarele.

Instanța de apel a respins apelul părții apărării în partea în care ultimul a criticat hotărârea primei instanțe, care a dispus aplicarea măsurii speciale de confiscare a bunului și anume, a automobilului de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, cu n/î XXXXX, considerând că instanța just a aplicat această măsură de siguranță, fiindcă automobilul confiscat a servit la săvârșirea infracțiunii, cu ajutorul acestuia au fost transportate bunurile care au constituit obiectul infracțiunii săvârșite și mijlocul de transport se afla în posesiunea legală a inculpatului în baza procurii din 18.01.2016, iar careva înscrisuri că automobilul constituie proprietate privată a SRL „Denival-Trans” nu au fost anexate.

Această concluzie, instanța de recurs a considerat-o pripită și contrară prevederilor legislației naționale și internaționale, or, conform prevederilor Declarației Universale a Drepturilor Omului (art.17), Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților fundamentale (art.1 al Protocolului adițional nr.1) și ale Constituției R.Moldova (art.46), orice persoană are dreptul la proprietate atât singură, cât și în asociere cu alții, nimeni nu va fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire. Totodată, Constituția R.Moldova stipulează că averea dobândită licit nu poate fi confiscată și că bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

Colegiul penal lărgit a notificat prevederile art.106 alin.(1) și (2) Cod penal, menționând că, din aceste dispoziții reiese două condiții obligatorii pentru ca averea să poată fi confiscabilă: - ca ea să fie în proprietatea condamnatului; - ca ea să intre sub incidența uneia sau mai multor situații prevăzute în alineatul precedent. Aceste două condiții urmează să fie motivate de către instanță în hotărârea sa de confiscare a averii.

Prin urmare, instanța de recurs, reieșind din situația factologică expusă supra de instanța de apel, a conchis că, instanța nu a verificat actele cauzei și nu s-a expus asupra celor menționate de partea apărării, care a prezentat copia licenței SRL „Denival-Trans” și anexa la licența seria A MMII nr.XXXXX, genul de activitate a căreia este desfășurarea activității de transport rutier contra cost, valabilă pentru mai multe unități de transport, în categoria căroră este inclusă și unitatea de transport: Pasager Marfar Mercedes 313 XXXXX, astfel, nefondat a concluzionat că partea apărării nu a prezentat înscrisuri că automobilul constituie proprietate privată a SRL „Denival-Trans” (f.d.193-194).

De asemenea, constatarea făcută de instanța de apel, precum că mijlocul de transport se afla în posesiunea legală a inculpatului în baza procurii din 18.01.2016, este pripită, deoarece, în baza acestei procuri, inculpatul a fost împuternicit doar cu dreptul de a vinde unitatea de transport și de a conduce unitatea de transport pe teritoriul R.Moldova și peste hotarele țării, cu dreptul de a traversa frontiera de stat. Din această constatare rezultă că instanța de apel nu a făcut delimitare dintre stăpânirea materială a bunului, care se manifestă diferit de posesor, deoarece în cazul supus speței, posesia asupra bunului a fost exercitată de inculpat, iar proprietarul de drept este altă persoană M.Mereuța (f.d.13). Astfel, instanța de apel urma să stabilească cine de fapt este proprietarul automobilului, scopul utilizării acestuia, și să coreleze faptul dat cu dispozițiile art.106 alin.(3) Cod penal întru a nu aduce atingere gravă proprietății.

La fel, instanța de apel nu a reținut că, pentru a trece forțat bunul proprietarului în proprietatea statului, această situație urmează să fie verificată prin prisma principiilor generale elaborate de jurisprudența Curții Europene: - dacă o așa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege; - dacă urmărește un scop legitim; - dacă este necesară într-o societate democratică; - dacă este proporțională cu circumstanțele cauzei, cerințele generale ale societății, coroborate cu cerințele de a proteja drepturile de proprietate.

La adoptarea hotărârii în partea ce ține de confiscarea automobilului ce se afla în posesia inculpatului, instanța urma să țină cont și de jurisprudența Curții Europene, potrivit căreia, simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar să se stabilească dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (*cauza Ismaylov vs F.Rusă din 06.11.2008*). Confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranță și de pedepsire a inculpatului pentru comiterea infracțiunii incriminate (*cauza Bendenoun vs Franța din 24.02.1994*), la care instanțele trebuie să țină seama că acesta să nu fie vădit disproportionabil față de natura și gravitatea faptei, raportat cu bunul supus confiscării.

Concomitent, instanța de recurs a menționat și faptul că, în cadrul examinării cauzei, instanța de apel va verifica legalitatea hotărârii primei instanțe și în partea stabilirii

pedepsei inculpatului Popa A., reieșind din circumstanțele cauzei, ținând cont atât de prevederile art.81 Cod penal, cât și ale art.364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, reieșind din faptul că aplicarea și mărimea pedepsei a fost direct condiționată de starea de recidivă simplă la momentul comiterii prezentei infracțiuni, instanța urmează să țină cont și de modificările operate prin Legea nr.163 din 20.07.2017, potrivit cărora a fost exclus din prevederile art. 82 alin.(1) Cod penal, cuvântul „recidivă” și din cele ale art. 72 alin.(4) - textul „precum și pentru persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă”, ceea ce potrivit art. 10 alin.(1) Cod penal, îi ameliorează situația inculpatului, fiind în favoarea acestuia.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2018 a fost admis apelul declarat de avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului, casată parțial sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 02 iunie 2017 în partea stabilirii pedepsei în baza art. 27, 248 alin.(1) Codul penal, confiscării speciale a automobilului de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, cu n/î XXXXX și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță după cum urmează:

Procesul penal pornit în privința lui Popa Andrei în baza art.27, 248 alin.(1) Codul penal a fost încetat, în legătură cu expirarea prescripției atragerii la răspundere penală.

Autovehiculul de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, cu numerele de înmatriculare XXXXX, cod vin XXXXX, ridicat în baza procesului - verbal de ridicare din 17.05.2017 în calitate de corpuri delictive și care se află la păstrare la parcare specializată a Biroului Vamal Leușeni de restituit proprietarului SRL „Deneval Trans”.

În rest dispozițiile sentinței privind soarta celorlalte corpuri delictive au fost menținute.

10. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel, la rejudecarea cauzei a ținut cont de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală și a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Popa Andrei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (1) Cod penal.

Reieșind din faptul că, cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de apel a indicat că, legalitatea sentinței atacate va fi verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

În această ordine de idei, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel, notificând prevederile art. 391 alin. (1) pct. 6), art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, precum și art.60 Cod

penal și art.16 alin.(2) Cod penal, a menționat că, fapta infracțională comisă de inculpatul Popa Andrei se califică ca infracțiune ușoară, săvârșită la data de 17 mai 2016, or, sancțiunea art. 248 alin.(1) prevede „...cu închisoare de pînă la 2 ani...”.

Astfel, a conchis că, procesul penal intentat în privința lui Popa Andrei în baza art.27, 248 alin.(1) Cod penal urmează a fi încetat, în legătură cu expirarea termenului atragerii la răspundere penală.

De asemenea, analizând materialele cauzei, instanța de apel a considerat că concluzia instanței de fond în ce privește aplicarea măsurii speciale de confiscare a bunului și anume, a automobilului de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, cu n/î XXXXX, este neîntemeiată, deoarece nu a verificat actele cauzei și nu s-a expus asupra celor menționate de partea apărării, care a prezentat copia licenței SRL „Denival-Trans” și anexa la licența seria A MMII nr.XXXXX, genul de activitate a căreia este desfășurarea activității de transport rutier contra cost, valabilă pentru mai multe unități de transport, în categoria cărora este inclusă și unitatea de transport: Pasager Marfar Mercedes 313 CDI cu n/î XXXXX, astfel pripit a concluzionat că partea apărării nu a prezentat înscrisuri că automobilul constituie proprietate privată a SRL „Denival-Trans” (f.d.193-194).

La fel, constatarea făcută de instanța de fond, precum că mijlocul de transport se afla în posesiunea legală a inculpatului în baza procurii din 18.01.2016, este pripită, deoarece în baza acestei procuri, inculpatul a fost împuternicit doar cu dreptul de a vinde unitatea de transport și de a conduce unitatea de transport pe teritoriul R. Moldova și peste hotarele țării, cu dreptul de a traversa frontiera de stat. Din această constatare rezultă că instanța nu a făcut delimitare dintre stăpânirea materială a bunului, care se manifestă diferit de posesor, deoarece în cazul supus speței, posesia asupra bunului a fost exercitată de inculpat, iar proprietarul de drept este altă persoană M. Mereuța, adică SRL „Denival-Trans” (f.d. 13). Astfel, instanța urma să stabilească cine de fapt este proprietarul automobilului, scopul utilizării acestuia, și a corela faptul dat cu dispozițiile art.106 alin.(3) Cod penal întru a nu aduce atingere gravă proprietății.

Astfel, instanța de apel a concluzionat, că autovehiculul de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, cu numerele de înmatriculare XXXXX, ridicat în baza procesului - verbal de ridicare din 17.05.2017 în calitate de corp delict constituie proprietatea SRL „Deneval Trans” și nu a inculpatului Popa Andrei, urmând a fi restituit proprietarului.

11. Decizia instanței de apel pronunțată integral la data de 27 iunie 2018, este atacată cu recurs ordinar de procuror, la data de 27 iulie 2018, care, invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală-*decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiată soluția*, solicită casarea parțială a acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe, în partea ce ține de aplicarea măsurilor de siguranță a automobilului de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, deoarece apelul avocatului, greșit a fost admis.

În motivare invocă ilegalitatea deciziei instanței de apel, în partea ce ține de neaplicarea măsurilor de siguranță - confiscarea specială a microbuzului de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, cu numerele de înmatriculare XXXXX, cod vin XXXXX- ridicat în baza procesului - verbal de ridicare din 17.05.2017 în calitate de corp delict, deoarece prin

neconfiscarea specială în folosul statului a bunurilor care au fost obiectul infracțiunii de contrabandă, nu a fost înlăturată starea de pericol de a fi săvârșite noi fapte penale, prin utilizarea acestora.

Recurentul menționează că, inculpatul Popa Andrei, a utilizat microbuzul de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, pentru săvârșirea infracțiunii, deoarece acesta era un mijloc indispensabil de realizare a actului de conduită încriminat, reprezentând o componentă a modului de concepere a activității infracționale, or, confiscarea specială este o măsură de siguranță de drept penal cu caracter patrimonial, care constă în trecerea în patrimoniul statului a unor bunuri sau valori care au servit la săvârșirea faptei penale sau au rezultat din săvârșirea acesteia, ori sunt deținute contrar legii.

Mai mult, acuzarea consideră că la cazul din speța nu se extind raționamentele jurisprudenței Curții Europene, potrivit căreia, simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare, or în acest sens este necesar de stabilit dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (cauza Ismaylov vs F.Rusă din 06.11.2008), devreme ce în opinia acuzării măsura confiscării nu prezintă o pedeapsă, dar este o măsură de siguranță sau o consecință civilă a unei fapte ilicite săvârșite, ori câtă vreme vor exista sancțiuni mai aspre va persista o ispită ocolirii lor, o altă interpretare referitor la confiscarea bunurilor utilizate la săvârșirea faptei ilicite ar conduce la posibilitatea eludării cu ușurință a dispozițiilor legale, deoarece de fiecare dată inculpatul s-ar putea apăra, invocând faptul proporționalității, iar activitatea ilicită ar putea continua.

Astfel, pentru tentativa inculpatului Popa Andrei, de trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin nedeclarare controlului vamal, a mărfurilor în proporții mari, acțiuni care au fost realizate cu folosirea microbuzului de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, acest automobil, conform art. 46 alin. (4) din Constituția RM, art. 106 Cod penal și art. 162 Cod de procedură penală, urma a fi confiscat și trecut în proprietatea statului.

Nu suportă critica și argumentul instanței de apel, precum inculpatul este doar posesor, deoarece posesia asupra bunului a fost exercitată de către inculpat, iar proprietarul de drept este altă persoană M. Mereuța, adică SRL „Denival-Trans”, or nemijlocit procurorul în instanța de apel a atras atenția colegiului penal asupra faptului că, prin procura întocmită de către M. Mereuță, inculpatul Popa Andrei, a fost împuternicit nu numai să posede de acest bun, dar și să-l vândă, ceea ce denotă că prin această procură a fost camuflată o tranzacție de vânzare-cumpărare a microbuzului de model „Mercedes-Benz 313 CDI”.

De asemenea, procurorul atrage atenția la faptul că, în instanța de apel inculpatul a relatat că, după întocmirea procurii, i-a transmis lui Mereuța M. o sumă impunătoare de bani, fapt ce denotă că inculpatul a recurs la un șiretlic profesional, în momentul în care a pretins, precum proprietarul de facto este SRL „Denival-Trans”, în persoana lui M. Mereuță, devreme ce ultimul pe tot parcursul examinării cauzei, nici nu a formulat careva pretenții în vederea restituirii bunului.

Mai mult, în cazul în care se constata că în urma confiscării speciale au fost lezate drepturile patrimoniale și nepatrimoniale a „proprietarului legal”, acesta din urmă putea

iniția o acțiune de redobândire a drepturilor lezate în procedura civilă, iar în cazul recunoașterii acestui drept, bunul confiscat urma a fi întors în natură sau în echivalent bănesc.

12. Avocatul Cucu Mihail în numele lui Popa Andrei a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de procuror, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Colegiul penal, lecturând recursul declarat de partea acuzării, constată că acesta își exprimă dezacordul său cu concluzia instanței de apel în partea ce ține de corpul delict autovehiculul de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, cod vin XXXXX, ridicat în baza procesului - verbal de ridicare din 17.05.2017, ce urmează a fi restituit proprietarului SRL „Deneval Trans”, care în opinia procurorului este neîntemeiată, iar corpul delict urmează a fi supus confiscării speciale, fiind de acord cu soluția primei instanțe.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, reține faptul, că argumentele invocate de recurent au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de recurs, care prin decizia sa din 27 martie 2018 au fost admise recursurile declarate de avocații Cucu Mihail și Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Popa Andrei, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2017, în partea stabilirii pedepsei lui Popa Andrei în baza art.27, 248 alin.(1) Cod penal, tipului de penitenciar și confiscării speciale a automobilului de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, cu n/î XXXXX, și s-a dispus rejudecarea cauzei în această parte în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin urmare, la rejudecarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 436 alin.(2), (3) Cod de procedură penală și respectând cerințele art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, casând hotărârea primei instanțe și în partea confiscării speciale în folosul statului a automobilului de model „Mercedes-Benz 313 CDI”, cu n/î XXXXX, cu pronunțarea unei noi hotărâri, în această parte, prin care s-a dispus restituirea acestui autovehicul, proprietarului SRL „Deneval Trans”, motivându-și soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 10 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație

penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărîrea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Totodată, Colegiul penal consideră necesar de a sublinia că, instituția confiscării speciale urmează a fi aplicată proporțional încălcării admise sau comise de către individ, fără a se urmări exproprierea acestuia decât dacă această necesitate este dictată imperativ de circumstanțele cauzei coroborate cu normele legale aplicabile. Or, sancțiunea aplicată persoanei vinovate trebuie să aibă întâi de toate caracter educativ și nu aplicată în scopul lipsirii arbitrare de proprietate.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 mai 2018, în cauza penală în privința lui **Popa Andrei XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **13 decembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Boico Victor